

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého rozšířeného senátu)

17. května 2023 *

„Hospodářská soutěž – Spojování podniků – Německý trh s elektřinou –
Rozhodnutí prohlašující spojení za slučitelné s vnitřním trhem – Žaloba na neplatnost –
Nedostatek aktivní legitimace – Neexistence aktivní účasti – Nepřípustnost“

Ve věci T-321/20,

energcity AG, se sídlem v Hannoveru (Německo), zastoupená: C. Schalast a H. Löschan, advokáti,
žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zástupci: G. Meessen a I. Zaloguín, jako zmocněnci, ve spolupráci s: F. Haus
a F. Schmidt, advokáti,

žalované,

podporované

Spolkovou republikou Německo, zástupci: J. Möller a S. Costanzo, jako zmocněnci,

dále

E.ON SE, se sídlem v Essenu (Německo), zástupci: C. Grave, C. Barth a D.-J. dos Santos
Goncalves, advokáti,

a

RWE AG, se sídlem v Essenu, zástupci: U. Scholz, J. Siegmund a J. Ziebarth, advokáti,

vedlejší účastnice řízení,

TRIBUNÁL (čtvrtý rozšířený senát)

při poradách ve složení S. Gervasoni, předseda, L. Madise, P. Nihoul, R. Frenedo a J. Martín y Pérez
de Nanclares (zpravodaj), soudci,

za soudní kancelář: S. Jund, vedoucí,

* Jednací jazyk: němčina.

s ohledem na písemnou část řízení,
po jednání konaném dne 17. června 2022,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU, se žalobkyně, enercity AG, domáhá zrušení rozhodnutí Komise C(2019) 1711 final, kterým se spojení prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem a s Dohodou o EHP (věc M.8871 – RWE/E.ON Assets) (Úř. věst. 2020, C 111, s. 1, dále jen „napadené rozhodnutí“).

Skutečnosti předcházející sporu

Dotčené podniky

- 2 Společnost RWE AG je společností založenou podle německého práva, která v okamžiku oznámení zamýšleného spojení působila v celém dodavatelském řetězci dodávek energie, včetně odvětví výroby, velkoobchodních dodávek, dopravy, distribuce, maloobchodního prodeje energie, jakož i energetických služeb spotřebitelům (jako jsou odečty elektroměrů, elektromobilita atd.). Společnost RWE a její dceřiné společnosti, včetně společnosti innogy SE, působí v několika evropských státech, a sice v Belgii, České republice, Německu, Francii, Itálii, Lucembursku, Maďarsku, Nizozemsku, Polsku, Rumunsku, Slovensku a Spojeném království.
- 3 Společnost E.ON SE je společností založenou podle německého práva, která v okamžiku oznámení zamýšleného spojení působila v celém dodavatelském řetězci dodávek energie, od odvětví výroby, velkoobchodního prodeje, distribuce po maloobchodní prodej elektřiny. Společnost E.ON vlastní a provozuje zařízení na výrobu elektřiny v několika evropských státech, včetně Německa, Francie, Itálie, Polska a Spojeného království.
- 4 Žalobkyně je německým obecním podnikem, který vyrábí a dodává energii v Německu.

Kontext spojení

- 5 Spojení dotčené v projednávané věci spadá do rámce komplexní výměny položek aktiv mezi společnostmi RWE a E.ON, kterou oba dotčené podniky oznámily dne 11. a 12. března 2018. Prostřednictvím první operace, a to spojení dotčeného v projednávané věci, RWE zamýšlí získat výlučnou nebo společnou kontrolu nad některými výrobními zařízeními společnosti E.ON. Druhá operace spočívá v tom, že E.ON získá výlučnou kontrolu nad činnostmi distribuce a maloobchodního prodeje, jakož i nad některými výrobními zařízeními společnosti innogy ovládané společností RWE. Pokud jde o třetí operaci, ta stanoví, že RWE získá 16,67 % akcií společnosti E.ON.
- 6 Žalobkyně zaslala dne 24. července 2018 Evropské komisi dopis, ve kterém jí sdělila, že si přeje účastnit se řízení týkajícího se prvního a druhého spojení podniků, a tedy obdržet příslušné dokumenty.

- 7 Dne 3. října 2018 se uskutečnilo jednání mezi žalobkyní a Komisí.
- 8 Druhé spojení bylo Komisi oznámeno dne 31. ledna 2019. Komise s ohledem na toto druhé spojení přijala rozhodnutí C(2019) 6530 final ze dne 17. září 2019, kterým se spojení prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem a s Dohodou o EHP (věc M.8870 – E.ON/Innogy) (Úř. věst. 2020, C 379, p. 16, dále jen „spojení M.8870“).
- 9 Třetí spojení bylo oznámeno Bundeskartellamt (Spolkový úřad pro hospodářskou soutěž, Německo), který toto spojení povolil rozhodnutím ze dne 26. února 2019 (věc B8–28/19).

Správní řízení

- 10 Dne 22. ledna 2019 Komise obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2004, L 24, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40), jímž RWE zamýšlela získat výlučnou nebo společnou kontrolu nad některými výrobními zařízeními společnosti E.ON, ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení.
- 11 Dne 31. ledna 2019 Komise zveřejnila předběžné oznámení o tomto spojení v *Úředním věstníku Evropské unie* (věc M.8871 – RWE/E.ON Assets) (Úř. věst. 2019, C 38, s. 22, dále jen „spojení M.8871“) podle čl. 4 odst. 3 nařízení č. 139/2004.
- 12 V rámci svého přezkumu spojení M.8871 Komise provedla průzkum trhu, a předala tedy některým podnikům dotazník.
- 13 Dopisem ze dne 28. ledna 2019 požádala žalobkyně úředníka pro slyšení, aby jí přiznal postavení třetí zúčastněné strany za účelem jejího vyslechnutí v rámci řízení týkajícího se spojení M.8871. Tento úředník pro slyšení této žádosti vyhověl dopisem ze dne 7. února 2019.

Napadené rozhodnutí

- 14 Dne 26. února 2019 přijala Komise napadené rozhodnutí. Spojení M.8871 bylo ve fázi přezkoumání stanoveného v čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení č. 139/2004 a v článku 57 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP) prohlášeno za slučitelné s vnitřním trhem.

Návrhová žádání účastnic řízení

- 15 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 16 Komise, podporovaná Spolkovou republikou Německo, společnostmi E.ON a RWE, navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu a

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 17 Na podporu své žaloby žalobkyně v podstatě uplatňuje šest žalobních důvodů vycházejících zaprvé z porušení jejího práva na účinnou soudní ochranu, zadruhé z porušení jejího práva být vyslechnuta, zatřetí z nesprávného rozdělení analýzy celkové operace, začtvrté ze zjevně nesprávného posouzení, zapáté z nesplnění povinnosti řádné péče a zašesté ze zneužití pravomoci.
- 18 Aniž by formálně vznesla námitku nepřípustnosti na základě článku 130 jednacího řádu Tribunálu, Komise, podporovaná společností RWE, se dovolává nepřípustnosti žaloby z důvodu nedostatku aktivní legitimace žalobkyně.
- 19 Zprvce Komise tvrdí, že účast žalobkyně na řízení týkajícím se spojení M.8871 byla pouze minimální. V tomto ohledu uvádí, že obavy, které žalobkyně vyjádřila, se týkaly téměř pouze spojení M.8870.
- 20 Žalobkyně navíc nemůže ze skutečnosti, že se s ní Komise setkala na jednání konaném dne 3. října 2018, vyvodit, že její účast byla dostatečná, jelikož Komise se v podobném rámci setkala s ostatními konkurenty. V každém případě žalobkyně vyjádřila pouze ojedinělé výhrady, které následně neopakovala a na průzkum trhu provedený Komisí neodpověděla.
- 21 Zadruhé, pokud jde o nedostatek osobního dotčení žalobkyně vyplývajícího z jejího konkurenčního postavení, má Komise za to, že žalobkyně je konkurentem společností RWE a E.ON, ale jedná se pouze o objektivní vlastnost, která žalobkyni necharakterizuje ve vztahu ke všem ostatním soutěžitelům, kteří se v současné době nebo potenciálně nacházejí ve stejné situaci, a proto nemůže zakládat její osobní dotčení. Komise rovněž zdůrazňuje, že neexistují žádné okolnosti, které by ji jako zákazníka společnosti RWE individualizovaly ve srovnání s ostatními zákazníky společnosti RWE.
- 22 Žalobkyně tvrdí, že je bezprostředně a osobně dotčena napadeným rozhodnutím.
- 23 Zprvce žalobkyně tvrdí, že se aktivně účastnila řízení týkajícího se spojení M.8871 a ovlivnila průběh řízení, jakož i přijetí rozhodnutí Komise. Pokud jde o průzkum trhu provedený Komisí, tvrdí, že příslušný dotazník neobdržela.
- 24 Zadruhé se žalobkyně domnívá, že je napadeným rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčena, jelikož její dceřiné společnosti a ona samotná patří mezi nejvýznamnější regionální podniky v oblasti dodávek energie a energetických služeb v Německu, účastníci spojení jsou jejich přímými konkurenty a spojení M.8871 může výrazně snížit šance žalobkyně v rámci hospodářské soutěže.
- 25 V souladu s čl. 263 čtvrtým pododstavcem SFEU může fyzická nebo právnická osoba podat žalobu proti rozhodnutí určenému jiné osobě, pouze pokud je tímto rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčena.
- 26 Za účelem určení aktivní legitimace žalobkyně je tedy třeba přezkoumat, zda je napadeným rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčena.

- 27 Zprvč, pokud jde o bezprostřední dotčení žalobkyně, je třeba uvést, že jelikož napadené rozhodnutí umožnilo okamžité provedení spojení M.8871, mohlo vést k okamžité změně situace na dotčených trzích. Vzhledem k tomu, že vůle účastníků spojení M.8871 provést toto spojení byla nesporná, mohly hospodářské subjekty působící na dotčeném trhu nebo trzích ke dni napadeného rozhodnutí považovat bezprostřední nebo rychlou změnu stavu trhu za danou (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. července 2006, *easyJet v. Komise*, T-177/04, EU:T:2006:187, bod 32 a citovaná judikatura). Z toho vyplývá, že se napadené rozhodnutí žalobkyně bezprostředně dotýká.
- 28 Zadruhé, pokud jde o osobní dotčení žalobkyně, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury mohou jiné subjekty než adresáti rozhodnutí tvrdit, že jsou osobně dotčeny pouze tehdy, pokud se jich toto rozhodnutí dotýká kvůli určitým vlastnostem, které jsou pro ně specifické, nebo faktické situace, jež je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát tohoto rozhodnutí (viz rozsudek ze dne 4. července 2006, *easyJet v. Komise*, T-177/04, EU:T:2006:187, bod 34 a citovaná judikatura).
- 29 Pokud jde o podnik, který je třetí stranou, je v případě rozhodnutí, jímž se konstatuje slučitelnost spojení podniků se společným trhem, třeba otázku, zda je podnik osobně dotčen, posuzovat v závislosti zprvč na jeho účasti ve správním řízení, a zadruhé na zásahu do jeho postavení na trhu. Ačkoli pouhá účast v řízení sama o sobě samozřejmě nepostačuje k prokázání, že žalobkyně je rozhodnutím osobně dotčena, obzvláště pak v případech spojení podniků, jejichž podrobný přezkum vyžaduje pravidelný kontakt s řadou podniků, nic to nemění na tom, že aktivní účast ve správním řízení představuje skutečnost, kterou judikatura v oblasti hospodářské soutěže, včetně specifickéjší oblasti kontroly spojování podniků, v kombinaci s jinými zvláštními okolnostmi, zpravidla bere v úvahu při stanovení přípustnosti žaloby (viz rozsudek ze dne 4. července 2006, *easyJet v. Komise*, T-177/04, EU:T:2006:187, bod 35 a citovaná judikatura).
- 30 V projednávané věci je třeba poznamenat, že mezi účastnicemi řízení není sporné, že se žalobkyně účastnila správního řízení. Neshodují se naproti tomu v otázce „aktivní“ povahy této účasti. Je tedy třeba se zaměřit na povahu účasti žalobkyně v řízení týkajícím se spojení M.8871.
- 31 V tomto ohledu je třeba nejprve uvést, že dne 24. července 2018 žalobkyně zaslala Komisi žádost, aby byla vyslechnuta jak v rámci řízení týkajícího se spojení M.8871, tak v rámci řízení týkajícího se spojení M.8870, jak vyplývá z německého záhlaví „Aktenzeichen“ (číslo spisu) jejího dopisu, v němž jsou uvedeny odkazy „M8870 & M8871“. V tomto dopise žalobkyně k odůvodnění své žádosti obecně vysvětlila povahu svých zájmů a újmu, kterou by mohla utrpět v důsledku povolení těchto dvou spojení.
- 32 Následně se dne 3. října 2018 žalobkyně zúčastnila individuálního jednání s Komisí, které se týkalo spojení M.8870 a M.8871. Je však třeba konstatovat, že z dvaceti stran prezentace žalobkyně připravené pro toto jednání se pouze jedna strana týkala spojení M.8871 a kromě toho se tato strana týkala pouze konkurenční výhody, kterou RWE získala při přidělování dotací na rozvoj a výstavbu nových zařízení na výrobu z obnovitelných zdrojů energie. Zbývající část této prezentace byla věnována spojení M.8870. Ze zápisu z jednání rovněž vyplývá, že diskuse, k níž na jednání došlo, se týkala hlavně spojení M.8870, protože ze 42 bodů, které tento zápis obsahuje, byly společnosti RWE věnovány pouze tři.

- 33 Po tomto jednání a po upomínce Komise dne 4. prosince 2018 žalobkyně odpověděla e-mailem ze dne 14. prosince 2018 na otázky Komise položené e-mailem ze dne 31. října 2018. Cílem těchto otázek bylo objasnit Komisi vyjádření žalobkyně ohledně konkurenční výhody společností E.ON a innogy při vývoji nových služeb, jako například řešení „smart home“ (inteligentní dům) z důvodu jejich široké základny zákazníků, což je problematika týkající se spojení M.8870.
- 34 Konečně e-mailem ze dne 28. ledna 2019 zaslaným úředníkovi pro slyšení požádala žalobkyně o slyšení jako třetí zúčastněná strana v řízení týkajícím se spojení M.8871. Dne 7. února 2019 úředník pro slyšení žalobkyni odpověděl a uvedl, že ji považuje za třetí zúčastněnou stranu v uvedeném řízení.
- 35 Z toho vyplývá, že pokud jde o spojení M.8871 jako takové, připomínky žalobkyně se omezují na jednostránkovou prezentaci, jejíž obsah byl v plném rozsahu převzat do tří bodů zápisu z jednání ze dne 3. října 2018 týkajících se spojení M.8871. Připomínky uvedené žalobkyní v jejím dopise ze dne 24. července 2018 jsou obecné povahy a jejich hlavním účelem je prokázat zájem žalobkyně na řízení, aby jí bylo následně umožněno obsírněji a přesněji sdělit svůj názor Komisi, takže nejsou rozhodující.
- 36 Taková minimální účast přitom nemůže být považována za dostatečnou, aby mohla být kvalifikována jako aktivní. V tomto ohledu je sice pravda, že obavy vyjádřené žalobkyní, pokud jde o konkurenční výhodu, kterou RWE získala díky spojení M.8871, pro nabídková řízení v oblasti obnovitelných zdrojů energie, Komise zohlednila a analyzovala, jak vyplývá z bodů 68 a 69 napadeného rozhodnutí.
- 37 Je však třeba konstatovat, že obavy vyjádřené žalobkyní byly přezkoumány v oddíle 5.1.7 napadeného rozhodnutí nazvaném „Další obavy vznesené třetími stranami“, který následuje po oddíle 5.1.6 napadeného rozhodnutí, nadepsaném „Závěry“, v jehož rámci Komise dospěla k závěru, že neexistují vážné pochybnosti o slučitelnosti spojení M.8871 s vnitřním trhem. Analýza provedená Komisí v oddílu 5.1.7 je tedy uvedena jen pro úplnost. Doplňující povaha tohoto přezkumu je potvrzena upřesněním Komise v bodě 67 napadeného rozhodnutí, ve kterém uvedla, že se jedná o odpověď na obavy týkající se potenciálních účinků spojení M.8871 na jiných trzích než na trhu výroby a velkoobchodních dodávek elektřiny v Německu, což je trh, který je považován za relevantní pro potřeby analýzy účinků uvedeného spojení na vnitřním trhu, jak vyplývá z bodu 13 napadeného rozhodnutí.
- 38 Z toho vyplývá, že připomínky žalobkyně týkající se spojení M.8871, i když měly určitý význam a Komise je projednala, nebyly rozhodující pro posouzení účinků uvedeného spojení na relevantním trhu.
- 39 Nelze mít tedy za to, že se žalobkyně aktivně účastnila správní fáze týkající se spojení M.8871.
- 40 Tento závěr nelze zpochybnit argumenty žalobkyně.
- 41 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že neobdržela dotazník při průzkumu trhu, který Komise zaslala.
- 42 V tomto ohledu Tribunál v rámci organizačních procesních opatření stanovených v čl. 89 odst. 3 písm. d) jednacího řádu požádal dne 29. března 2022 Komisi, aby předložila důkaz o tom, že žalobkyni skutečně zaslala dotazník při průzkumu trhu, jak tvrdí v bodě 10 dupliky. Komise na tuto žádost odpověděla ve stanovené lhůtě. Kromě toho žalobkyně z vlastního podnětu doručila

kanceláři Tribunálu dne 19. dubna 2022 dopis obsahující vyjádření k této otázce. Předseda čtvrtého rozšířeného senátu rozhodl dne 3. května 2022 o založení tohoto dopisu do spisu. Konečně, Tribunál účastnice řízení k této otázce vyslechl na jednání.

- 43 Důkazy předložené Komisí v odpovědi na žádost Tribunálu jsou trojího druhu. Zaprvé se Komise opírá o seznam podniků, kterým byl zaslán dotazník při průzkumu trhu, na němž je uvedeno jméno žalobkyně. Zadruhé Komise předložila výpis z počítačové aplikace, již použila k rozeslání dotazníku, z něhož vyplývá, že dotazník byl žalobkyni zaslán dne 23. ledna 2019 v 16:35 hodin s lhůtou pro odpověď do 30. ledna 2019. Dále se uvádí, že byla dne 27. ledna 2019 provedena upomínka. Zatřetí Komise předkládá dva výpisy ze svých databází e-mailů a faxů, které prokazují, že žalobkyni byl zaslán e-mail a fax. Data a hodiny těchto zaslání odpovídají datům a hodinám uvedeným ve výpisu z počítačové aplikace.
- 44 Z toho vyplývá, že Komise žalobkyni dotazník při průzkumu trhu řádně zaslala.
- 45 V tomto ohledu žalobkyně v podstatě jak ve svém dopise ze dne 19. dubna 2022, tak na jednání tvrdila, že dotazník při průzkumu trhu byl zaslán jejímu tiskovému mluvčímu. Posledně uvedený však tvrdí, že jej neobdržel, a žalobkyně dále uvádí, že nebyl příslušnou osobou, na kterou se měla Komise obrátit. K tomuto poslednímu bodu žalobkyně ve svém dopise ze dne 19. dubna 2022 poznamenává, že dotazník při průzkumu trhu týkající se spojení M.8870 nebyl zaslán tiskovému mluvčímu, ale příslušnému obchodnímu řediteli.
- 46 Je třeba uvést, že vzhledem k tomu, že po žalobkyni nelze vyžadovat, aby předložila důkaz o negativní skutečnosti, a sice neobdržení dotazníku při průzkumu trhu, Tribunál se obrátil na Komisi, aby předložila důkaz, že uvedený dotazník skutečně zaslala. Jak vyplývá z bodu 44 výše, Komise tak učinila. Za takových okolností bylo povinností žalobkyně, aby Tribunálu sdělila skutečnosti zpochybňující spolehlivost důkazů předložených Komisí, což neučinila.
- 47 Pokud jde o skutečnost, že dotazník při průzkumu trhu byl zaslán nesprávnému příjemci, i kdyby byla prokázána, je třeba konstatovat, že žalobkyně nepochybnila, že dotyčná osoba byla v okamžiku zaslání uvedeného dotazníku skutečně jejím tiskovým mluvčím.
- 48 Lze přitom rozumně očekávat od takové osoby, která obdrží nejen e-mail, ale rovněž fax od unijního orgánu, že co nejrychleji informuje uvedený orgán o chybě v osobě příjemce. Kromě toho, když měl takové dokumenty k dispozici, mohl se obrátit na právní nebo obchodní oddělení své společnosti a informovat ji o jejich obdržení.
- 49 V každém případě, i kdyby žalobkyně měla příležitost vyplnit dotazník při průzkumu trhu, tato okolnost by nemohla vést k tomu, aby její účast byla považována za aktivní.
- 50 Pouhý odkaz na vyplněný dotazník totiž nelze považovat za dostatečný důkaz o individualizaci dotčeného hospodářského subjektu ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 18. září 2006, Wirtschaftskammer Kärnten a best connect Ampere Strompool v. Komise, T-350/03, nezveřejněný, EU:T:2006:257, body 50 a 51).
- 51 Jinak tomu nemůže být, jelikož, jak správně uvedla Komise na jednání, Komise může být nucena vyslechnout velký počet účastníků na dotčeném trhu, aby mohla přijmout rozhodnutí o oznámeném spojení. To vyplývá z pravomoci požádat o informace, kterou jí přiznává čl. 11

odst. 7 nařízení č. 139/2004, podle něhož může Komise za účelem splnění povinností svěřených jí na základě tohoto nařízení, vyslechnout každou fyzickou nebo právnickou osobu, která s výslechem souhlasí, za účelem shromáždění informací týkajících se předmětu vyšetřování.

- 52 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že požádala úředníka pro slyšení, aby jí bylo přiznáno postavení třetí zúčastněné strany. I když skutečnost, že žalobkyně takovou žádost podala, může být známkou její vůle účastnit se řízení týkajícího se spojení M.8871, nemůže určovat „aktivní“ povahu její účasti, která se musí projevit pouze v úkonech žalobkyně, jež by mohly ovlivnit výsledek dotčeného řízení.
- 53 Kromě toho žalobkyně na jednání uvedla, že v rozporu s tím, co bylo oznámeno v rozhodnutí úředníka pro slyšení ze dne 7. února 2019, jí Komise nestanovila lhůtu k tomu, aby mohla předložit svá písemné připomínky ke spojení M.8871.
- 54 Je třeba konstatovat, že tento argument je v rozporu s tím, co žalobkyně mimoto tvrdila v rámci svých jednotlivých písemností, a sice že se aktivně účastnila správního řízení týkajícího se spojení M.8871. Žalobkyně přitom nemůže, za účelem prokázání své aktivní legitimace, trvat na svém argumentu, že se aktivně účastnila řízení, a zároveň Komisi poprvé na jednání vytknout, že jí nestanovila lhůtu k předložení svých připomínek. Na základě judikatorní zásady „*nemo potest venire contra factum proprium*“, rovněž nazvané „*venire contra factum proprium non valet*“, totiž nikdo nemůže zpochybnit to, co již dříve uznal (rozsudky ze dne 22. dubna 2016, Irsko a Aughinish Alumina v. Komise, T-50/06 RENV II a T-69/06 RENV II, EU:T:2016:227, bod 192, a ze dne 6. dubna 2017, Regione autonoma della Sardegna v. Komise, T-219/14, EU:T:2017:266, bod 63; v tomto smyslu viz rovněž usnesení ze dne 13. února 2014, Marszałkowski v. OHIM, C-177/13 P, nezveřejněné, EU:C:2014:183, bod 73). Tento argument je tedy třeba odmítnout jako zjevně nepřipustný.
- 55 Zatřetí žalobkyně v podstatě tvrdí, že spojení M.8871 a spojení M.8870 představují jediné spojení a Komise se těmito dvěma spojeními zabývala společně. Na jednání upřesnila, že teprve poté, co obdržela dotazník při průzkumu trhu týkající se spojení M.8871, předložila úředníkovi pro slyšení žádost o slyšení v rámci správního řízení týkajícího se tohoto spojení.
- 56 Tyto argumenty musí být odmítnuty jako irelevantní. Ve fázi přezkumu přípustnosti je totiž není rozhodné, zda spojení M.8870 a M.8871 představují jediné spojení či nikoli, nebo zda žalobkyně pochopila způsob, jakým Komise zamýšlela se zabývat těmito dvěma spojeními, jelikož žalobkyně v každém případě nepředložila připomínky ke spojení M.8871, kromě jedné strany své prezentace ze dne 3. října 2018.
- 57 Vzhledem k tomu, že se žalobkyně aktivně nezúčastnila řízení týkajícího se spojení M.8871, je třeba mít za to, že vzhledem k neexistenci zvláštních okolností týkajících se dotčení jejího postavení na trhu, není napadeným rozhodnutím osobně dotčena ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 29 výše.
- 58 Vzhledem k tomu, že žalobkyně není napadeným rozhodnutím osobně dotčena, neprokázala svou aktivní legitimaci, takže její žaloba musí být odmítnuta jako nepřipustná.

K nákladům řízení

- 59 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise, E.ON a RWE požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí a společnostmi E.ON a RWE.
- 60 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu nesou členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, vlastní náklady řízení. Spolková republika Německo tedy ponese vlastní náklady.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se odmítá jako nepřípustná.**
- 2) **Společnost enercity AG ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a společnostmi E.ON a RWE.**
- 3) **Spolková republika Německo ponese vlastní náklady řízení.**

Gervasoni

Madise

Nihoul

Frendo

Martín y Pérez de Nanclares

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 17. května 2023.

Podpisy